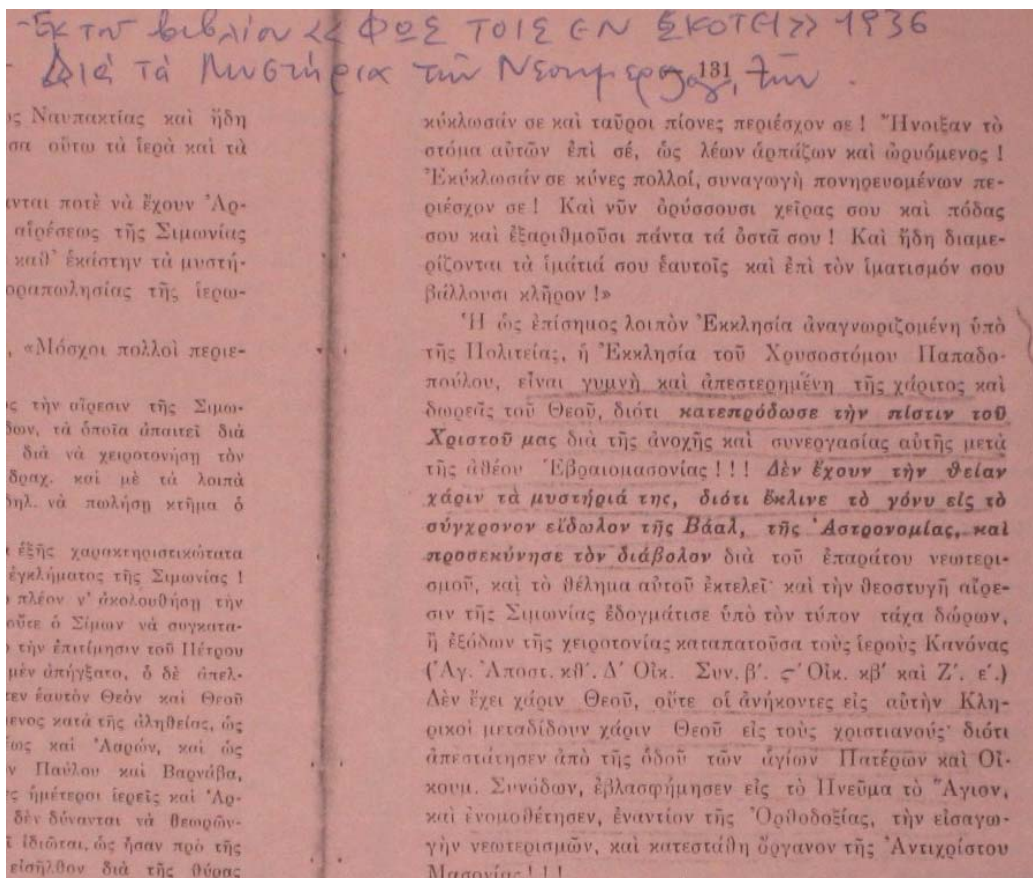

Ἡ Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ τῶν Ματθαϊκῶν Προέρχεται Ἀπὸ Μασῶνον καὶ Οἰκουμενιστὴν «Πατριάρχην»

Εἰς τὸ βιβλίον «Ἐλεγχος καὶ Ανατροπὴ...» ὁ κ. Γκουτζίδης γράφει περὶ τῶν ἐκκλησιολογικῶν βιβλίων που ἐξέδωσαν οἱ ἐξ Ἁγίου Ὁρους ζηλωταὶ ἱερομόναχοι: «...Τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς περίοδον κυκλοφοροῦν σημαντικώτατα Ἐκκλησιολογικῆς φύσεως κείμενα, ἴδια ὑπὸ τῶν ἐξελλθόντων ἐξ Ἁγίου Ὁρους Ἱερομονάχων, ἐν οἷς πρωτεύει ὁ Ἱερομόναχος τότε καὶ κατόπιν Ἐπίσκοπος καὶ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ματθαῖος Καρπαθάκης. Ἐκ τῶν κειμένων αὐτῶν ἀναφέρομεν τὰ σημαντικώτερα, ἤτοι, τὸ «Ἀποστασίας Ἐλεγχος», τὸ «Δίστομος Ρομφαία» Ἐκδόσεως 1934 καὶ τὸ «Φῶς τοῖς ἐν σκότει», Ἐκδόσεως 1936, τὰ ὁποῖα ἐκλόνισαν κυριολεκτικῶς τὴν Καινοτομίαν τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου...»

Ἀπὸ τὸ βιβλίον «Φῶς Τοῖς Ἐν Σκότει» τοῦ 1936, ἀναθέτομεν τὸ ἐξῆς ἀπόσπασμα: «...Ἡ ὡς ἐπίσημος λοιπὸν Ἐκκλησία ἀναγνωριζομένη ὑπὸ τῆς Πολιτείας, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, εἶναι γυμνὴ καὶ ἀπεστερημένη τῆς χάριτος καὶ δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ, διότι κατεπρόδωσε τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ μας διὰ τῆς ἀνοχῆς καὶ συνεργασίας αὐτῆς μετὰ τῆς ἀθέου Ἑβραιομασονίας!!!!...»

Συμφωνούμε απόλυτως μὲ τὸ ὡς ἄνω ἀπόσπασμα, ὅτι ἐὰν ἕνας ἀρχιερεὺς ὑποδουλωθεῖ εἰς τὴν ἀντίχριστον καὶ σατανικὴν Ἑβραϊομασωνία τὰ μυστήρια τοῦ εἶναι ἄκυρα καὶ ἡ ἀρχιερωσύνη τοῦ «γυμνὴ καὶ ἀπεστερημένη τῆς χάριτος καὶ δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ». Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ «Ἀθηνῶν» Χρυσόστομος Παπαδόπουλος δὲν ἦτο οὔτε ὁ πρῶτος οὔτε ὁ τελευταῖος μασῶνος «ιέραρχης»...

Μασῶνος ὑψιλοῦ βαθμοῦ καὶ μάλιστα οἰκουμενιστῆς ἦτο καὶ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ', ὁ πρῶτος μασῶνος «Πατριάρχης» Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ πληροφορία ταύτη ἔρχετε τόσο ἐκ τῆς ἐπισήμου ἱστοσελίδος τῆς «Μεγάλης Στοᾶς τῆς Ἑλλάδος» ὅσο καὶ ἐκ τῶν πολλῶν βιβλίων τῶν διαφόρων ζηλωτῶν πατέρων καὶ κοινοτήτων που ἀναφέρουν εἰς τὸν Ἰωακείμ τὸν Γ' ὡς «πρῶτον μασῶνον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην». Εἰς τὴν Βικιπαίδεια διαβάζομεν: *Σύμφωνα με την επίσημη ιστοσελίδα της Μεγάλης Στοᾶς της Ελλάδος, υπήρξε μέλος της μασονικής στοᾶς «Πρόδος».*

Καὶ δὲν ἦτο μόνο Μασῶνος ἀλλὰ καὶ Οἰκουμενιστῆς. Εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Ἐγκύκλιον τοῦ 1904 ἐζήτησε ἀπὸ τοὺς Προκαθημένους τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἵνα συνοδικῶς δώσουν ἀπάντησιν εἰς διάφορα ζητήματα ὅπως: «α) ἡ ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ συνάντησις καὶ ἐνίσχυσις τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, β) ἡ δυνατὴ τούτων πρὸς τὰς δύο μεγάλας τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀναδενδράδας, τὸν Καθολικισμὸν καὶ τὸν Προτεσταντισμὸν, σχέσις καὶ ἐν χριστιανικῇ ἀγάπῃ προσέγγισις, γ) πῶς δεῖ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν προσενεχθῆναι ἰδίᾳ πρὸς τοὺς λεγομένους **Παλαιοκαθολικοὺς**, ἐπιποθοῦντας τὴν μετ' αὐτῆς ἔνωσιν, καὶ δ) τὸ περὶ δυνατῆς ἢ μὴ τροποποιήσεως καὶ ἀκριβεστέρου καθορισμοῦ τοῦ παρ' ἡμῖν κρατοῦντος **Ἡμερολογίου**.»

Ἐπίσης ἔγραψε: «θεοφιλὲς ἔτι καὶ εὐαγγελικὸν ἐστὶν ἐπιζητῆσαι τὰ δοκοῦντα ταῖς ἀγιωτάταις αὐτοκεφάλαις Ἐκκλησίαις περὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι σχέσεων ἡμῶν μετὰ τῶν δύο μεγάλων τοῦ χριστιανισμοῦ ἀναδενδράδων, τῆς δυτικῆς δηλονοῦν καὶ τῆς τῶν διαμαρτυρομένων Ἐκκλησίας. Καὶ γνωστὸν μὲν ὅτι διηνεκοῦς εὐχῆς καὶ δεήσεως ὑπὸ κείμενον διατελεῖ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίᾳ καὶ παντὸς γνησίου χριστιανοῦ τῇ εὐαγγελικῇ τῆς ἐνότητος διδασκαλίᾳ στοιχοῦντος πόθος εὐσεβεῆς καὶ ἐγκάρδιος ἢ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει μεθ' ἡμῶν ἔνωσις αὐτῶν καὶ πάντων τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων, ἀλλ' οὐκ ἀγνοοῦμεν ἅμα ὅτι προσκόπτει ὁ θεοφιλὴς πόθος οὗτος πρὸ τῆς ἀδιασαλεύτου τῶν Ἐκκλησιῶν τούτων ἐμμονῆς ἐν δοξασίαις, ἐφ' ὧν, ὡς ἐπὶ βᾶθρου συμπαγοῦς διὰ τοῦ χρόνου καταστάντος, ἐστηκυῖαι, ὅλως ἀπρόθυμοι φαίνονται προσχωρῆσαι εἰς ὁδὸν ἐνώσεως, οἷα ὑπὸ τῆς εὐαγγελικῆς καὶ τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας ἐνδείκνυται, ἢ ἐκδηλοῦσι μὲν πρόθυμίαν, ἀλλ' ἐφ' ὅροις καὶ

βάσειν, ἐφ' οἷς ἡ ποθεινὴ δογματικὴ ὁμοφροσύνη καὶ κοινωνία τυγχάνει οὕσα ἡμῖν ἀπαράδεκτος.»

Εἰς τὴν συνέχειαν γράφει περὶ ἡμερολογίου: «Οὐχ ἥττονος προσοχῆς ἄξια λογιζόμεθα καὶ τὰ περὶ κοινῶν ἡμερολογίων ἀφ' ἱκανοῦ ἤδη χρόνου λεγόμενά τε καὶ γραφόμενα, ἐν οἷς ἴδια τὰ προτεινόμενα συστήματα μεταρρυθμίσεως τοῦ ἀπ' αἰώνων κρατοῦντος ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, ἢ ἀποδοχῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ, ἐκείνου μὲν ὡς ἐλλιπεστέρου ἐπιστημονικῶς, τούτου δ' ὡς ἀκριβεστέρου, νομιζομένων καὶ περὶ τῆς κατ' ἀναγκαίαν ἀκολουθίαν μεταστάσεως τοῦ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικοῦ πασχαλίου. Καὶ ἐν ταῖς τοῦ θέματος τούτου μελέταις διχαζομένας βλέπομεν τὰς παρὰ τοῖς εἰδικῶς ἐγκύψασιν ἡμετέροις ὀρθοδόξοις κρατούσας γνώμας. Τινὲς μὲν γὰρ τούτων τὸ ἐν ἡμῖν ἔκπαλαι παραδεδεγμένον ὡς μόνον ἀρμόζον τῇ Ἐκκλησίᾳ κρίνουσι διὰ τὸ εἶναι πατροπαράδοτον καὶ ἐκκλησιαστικῶς ἀνέκαθεν κεκυρωμένον, ἥκιστα δ' ἀναγκαίαν τὴν τούτου μεταρρύθμισιν, ἀλλὰ καὶ φευκτέαν μᾶλλον, θεωροῦσι διὰ λόγους, οὓς ἀναπτύσσουσιν. Ἔνιοι δ' ἀκρίβειαν χρονομετρικὴν ὅσον ἔνεστιπληρεστέραν, ἢ καὶ τὴν τοῦ ὁμοιομόρφου καινῆς χρησιμότητα προβαλλόμενοι, ὑπέρμαχοι τοῦ τῶν δυτικῶν ἡμερολογίου καὶ τῆς παρ' ἡμῖν εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἀποφαίνονται, συνηγοροῦντων αὐτοῖς, ὡς εἰκὸς, καὶ τῶν ἐκ τῆς δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ προσδοκίᾳ ἴσως ἐνδεχομένων θρησκευτικῶν, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπόψεις, ὠφελειῶν...»

Ὅποτε ὁ «Πατριάρχης» Ἰωακείμ ὁ Γ' δὲν ἦτο μόνον μασῶνος (τῆς Στοᾶς «Πρόοδος»), δὲν ἦτο μόνον οἰκουμενιστῆς πιστεύοντας ὅτι οἱ Παπικοὶ καὶ οἱ Προτεστάνται ὑπάρχουν ὡς «ἀναδενδράδες τοῦ Χριστιανισμοῦ» (θεωρία τῶν κλάδων), ἀλλὰ ἦτο ὁ πρῶτος μάλιστα «Πατριάρχης» νὰ ζητήσῃ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου!!! Ἦτο ὁ «πρόδρομος» τοῦ «Ἀθηνῶν» Χρυσόστομου Παπαδοπούλου!!! Ἦτο ὁ πρὸ τοῦ Μεταξάκη «Μεταξάκης»!!!

Ἀλλὰ ἀκριβῶς οὗτος ὁ μασῶνος, οἰκουμενιστῆς, σχεδὸν νεοημερολογίτης «Πατριάρχης» εἶναι ὁ Ἐπίσκοπος που ἐχειροτόνησε τὸν πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομον τὸ 1909, ὁ ὁποῖος ἐχειροτόνησε τὸν Βρεσθένης Ματθαῖον τὸ 1935! Δηλαδή ἡ Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου προέρχεται ἀπὸ Μασῶνον, Οἰκουμενιστὴν καὶ Νεωτεριστὴν!

Τότε με ποῖαν ἔνοιαν προσπαθοῦν ὁ κ. Κοντογάννης καὶ ὁ κ. Γκουτζίδης νὰ μᾶς κοροῦδέψουν μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι τάχα μόνον ὁ Ἅγιος Πατέρας Ματθαῖος εἶχε «καθαρώτατη ἀποστολικὴ διαδοχὴ», ἐνῶ ἡ διαδοχὴ ἢ ὑπὸ ἐτέρων πηγῶν (Ρώσων Διασπορᾶς, κλπ) ἔχει δῆθεν «μολυνθεῖ»;;; Ποῖα μόλυνσις ἔχουν αἱ χειροτονίαι τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς δηλαδή; Ὑπάρχη χειροτέρα μόλυνσις ἀπὸ τὴν σατανικὴν καὶ

ἀντίχριστον Ἑβραιομασονία; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς ὑπάρχει ὄχι εἰς τὴν ἀποστολικὴν διαδοχὴν τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸν πῆνακα ἀποστολικῆς διαδοχῆς πάντων τῶν Ματθαϊκῶν Ἐπισκόπων λόγῳ τοῦ «Πατριάρχου» Ἰωακείμ τοῦ Γ'. Καὶ ἐὰν λογαριάσουμε καὶ τὰς οἰκουμενιστικὰς καὶ νεοημερολογιτικὰς του θέσεις, τότε ἡ «μόλυνσις» ὅλο καὶ περισσότερο ἐξαπλώνει!

Καὶ δὲν σταματᾷ ἐκεῖ. Ὁ μασῶνος, οἰκουμενιστὴς καὶ νεωτεριστὴς «Πατριάρχης» Ἰωακείμ ὁ Γ' δὲν μετέδωσε μόνον τὴν ἀρχιερωσύνη εἰς τὴν Ματθαϊκὴν Ἱεραρχίαν, ἀλλὰ μέχρι καὶ τὸ Ἅγιον Μύρον τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποιοῦσαν οἱ Ματθαϊκοὶ ἐξ ἀρχῆς μέχρι τὸ 1958 ἦτο τὸ Μύρον που εὐλόγησε ὁ Μασῶνος «Πατριάρχης» Ἰωακείμ ὁ Γ' τὸ 1912!

Ἴδου ἡ φωτογραφία τοῦ «Πατριάρχου» Ἰωακείμ καὶ τῆς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὀλίγον μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ Ἁγίου Μύρου τὴν Μεγάλην Πέμπτην τοῦ 1912.

Ἡ τελετὴ τοῦ Ἁγίου Μύρου 1912 Ἐπὶ Ἰωακείμ Γ'

Ἄς ἐπιστρέψουμε τότε εἰς τὴν ὁμολογία τοῦ πονήματος «Φῶς τοῖς ἐν Σκότει» ἐκδώσεως 1936, «...Ἡ ὡς ἐπίσημος λοιπὸν Ἐκκλησία ἀναγνωριζομένη ὑπὸ τῆς Πολιτείας, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, εἶναι γυμνὴ καὶ ἀπεστερημένη τῆς χάριτος καὶ δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ, διότι κατεπρόδωσε τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ μας διὰ τῆς ἀνοχῆς καὶ συνεργασίας αὐτῆς μετὰ τῆς ἀθέου Ἑβραιομασονίας!!!...»

Τότε καὶ οἱ Ματθαϊκοὶ εἶναι «γυμνὴ καὶ ἀπεστερημένη τῆς χάριτος καὶ δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ» διότι οὗτοι ἔχωσιν καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἐκ μέρους διαδοχὴν ἀλλὰ καὶ τὴν πηγὴν τοῦ Ἁγίου Μύρου ἀπὸ «Πατριάρχην» που

«κατεπρόδωσε τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ μας διὰ τῆς ἀνοχῆς καὶ συνεργασίας αὐτῆς μετὰ τῆς ἀθέου Ἑβραϊομασονίας!!!...»

Ἀλλοίμονον! Ἀλλὰ ἂς σκέπτονται οἱ Ματθαϊκοὶ ἂν πράγματι ἔχουν οἱ ἴδιοι «καθαρὴ ἀποστολικὴ διαδοχὴ» καὶ «ἔγκυρα μυστήρια» πρὶν τολμήσουν νὰ ἀμφισβητήσουν τὴν ἀποστολικὴν διαδοχὴν καὶ τὰ ἔγκυρα μυστήρια τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς δεξαμένων τὴν ἀρχιερωσύνην Παλαισημερολογιτῶν Ἀκακιακῶν.